

De koning, de raadsheer en de nar

(en de koningin natuurlijk)

De koning,
de raadsheer en de nar

(en de koningin natuurlijk)

Reinald Teune

Voor Floor, Meike, Luuc en Jelke

(en voor jou natuurlijk)

7	Verliefd
13	Boek
19	Weer
23	Incognito
33	Beroemd
39	Nuttig
45	Nar
55	Lintje
63	Krant
71	Gelukkig
79	Vangnet
89	Bonus

Verliefd

De koning zat op zijn troon en vroeg zich af wat er met hem aan de hand was. Hij ging alle verschijnselen na en opeens was het hem duidelijk.

'Dat moet het zijn,' concludeerde hij. 'Ik ben verliefd!'

De koningin keek op van haar krant. 'Hoe kom je daarbij?'

'Dat schoot me zomaar te binnen,' zei de koning.

'En waar merkte je dat dan aan?' vroeg de koningin.

'Hartkloppingen,' zei de koning. 'Versnelde ademhaling, zweten, diepe zuchten.'

'Heb je koorts?' vroeg de koningin.

'Hoezo?'

'Nou, misschien ben je wel ziek.'

'Ziek?!' zei de koning verontwaardigd. 'Ook dat nog. Dat kan ik er niet bij hebben, hoor. Ik ben ook al verliefd.'

De koningin liet zich niet van de wijs brengen. 'Wat heb je vanmorgen gegeten?'

'Gewoon,' antwoordde de koning, 'beschuit met kolobrietongetjes.'

'Daar kan het dus niet aan liggen. Je voelt je niet ziek?'

'Nee,' zei de koning, 'alleen verliefd. Soms zit ik wezenloos voor me uit te staren.'

'O,' zei de koningin meteen, 'je bent in de war met regeren.'

'Neehee,' riep de koning geïrriteerd. 'Ik ben verliefd.'

'Oké oké,' zei de koningin. 'Op wie?'

'Dat weet ik niet,' zei de koning.
'Weet je dat niet? Dat is lastig.'
'Maar ik wil het wel weten.'
'Tja, ik kan het je niet vertellen,' zei de koningin.
'IK WIL HET WETEN!' schreeuwde de koning.
'Nou, dan zoek je het op,' adviseerde de koningin.
'Opzoeken? Hoe moet je zoiets opzoeken?'
'Ja, weet ik veel,' zei de koningin. Ze vouwde de
krant weer open. 'In de krant, in een encyclopedie, in de
roddelbladen misschien.'
'Wat een gezeur allemaal,' mopperde de koning.
'Dat moet je er als koning allemaal maar zelf bij doen.
Ik heb het al druk genoeg met ... eh ...'
'Regeren?' vroeg de koningin.
'Ja, regeren. Kun jij het niet voor me opzoeken? Jij
bent toch al bezig met de krant.'
'Nee,' zei de koningin beslist. 'Dat doe je zelf maar.'
'Maar ik wil het weten,' ging de koning door.
'Hou alsjeblieft op met zeuren,' zei de koningin. 'En
laat mij de krant lezen.'
De koning beseftte dat hij bij haar niet verder kwam.

'RAADSHEER!' riep de koning.
Nauwelijks was het geluid verklonken of de
raadsheer stond naast de troon. 'Majesteit?'
'Ik ben verliefd,' zei de koning.
'Verliefd?' schrok de raadsheer.
'Maar ik weet niet op wie.'
'Mooi,' zei de raadsheer.
'Mooi?' herhaalde koning. 'Helemaal niet mooi.'
'Toch wel,' zei de raadsheer. 'Als u het wel weet,
moet u kiezen tussen uw geliefde en het koningschap.'
'Wat is dat voor flauwekul!' viel de koning uit. 'Als ik
voor mijn geliefde kies, kan ik dan geen koning zijn?'

‘Nee,’ zei de raadsheer. ‘Verliefd zijn is een gevaar voor de monarchie.’

‘Kan wel zijn,’ zei de koning, ‘maar ik ben het wel en ik wil weten op wie, anders kan ik ook niet kiezen.’

De raadsheer schudde zijn hoofd. ‘Als raadsheer moet ik u erop wijzen dat ...’

De koning onderbrak hem. ‘IK WIL HET WETEN IK WIL HET WETEN IK WIL HET WETEN!’ schreeuwde hij.

‘Oké oké oké,’ suste de raadsheer.

‘Maar ik heb geen tijd om het op te zoeken,’ zei de koning. ‘Dat moet jij doen.’

Het bleef even stil.

‘O,’ zei de raadsheer tenslotte. ‘Wat zijn de verschijnselen?’

‘Hartkloppingen, versnelde ademhaling, zweten, diepe zuchten.’

‘Zo!’ zei de raadsheer. ‘Dat is ernstig. Dat moeten we wetenschappelijk aanpakken.’

‘Daar was ik al bang voor,’ zei de koning. ‘Dat gaat dus lang duren.’

‘Misschien wel, misschien niet,’ zei de raadsheer.

‘Dat klinkt al als echte wetenschap,’ zei de koning. ‘Nou, begin dan maar meteen.’

‘Het kan alleen als u meewerkt.’

‘Ja, hoor eens,’ protesteerde de koning. ‘Daar heb ik geen tijd voor, hoor. Kun je dan helemaal niks alleen?’

‘Het kost u geen tijd,’ zei de raadsheer. ‘Het kan gewoon tijdens het regeren.’

‘O?’ zei de koning. ‘En wat moet ik dan doen?’

‘Gewoon af en toe even opkijken van uw werk. We doen een paar elektroden op uw koninklijke rug en die verbinden we met een hartslagmeter. Verder meten we uw ademhaling en uw transpiratie. En dan laten we alle vrouwen in het rijk door de troonzaal paraderen.’

De koning vond het een goed plan. En de raadsheer zag ook wel aantrekkelijke kanten van de bijzondere situatie. Hij zorgde ervoor dat alle vrouwen op alfabetische volgorde door de troonzaal werden geleid. De koning deed tijdens het regeren af en toe de ogen open, maar zelfs de mooiste vrouwen deden de meters niet uitslaan. Na een paar weken zat de koning tijdens de middagpauze somber op zijn troon toen de koningin binnen kwam.

‘En?’ vroeg ze. ‘Weet je het al?’

‘Nee,’ snauwde de koning. ‘Nog steeds niet.’

‘Dan hoef je nog niet zo tegen me te snauwen,’ zei de koningin.

‘IK SNAUW HELEMAAL NIET,’ schreeuwde de koning.

‘Dat doe je wel,’ zei de koningin. ‘En nu begin je ook nog tegen me te schreeuwen. Je bent de laatste weken niet te genieten.’

‘IK SCHREEUW HELEMAAL NIET! EN IK GENIET OOK HELEMAAL NIET!’

‘Je moet niet zo ontzettend kinderachtig doen.’ De koningin bleef uiterst koel en dat maakte de koning nog kwader.

‘IK DOE HELEMAAL NIET KINDERACHTIG! HET LANDBELANG STAAT OP HET SPEL,’ schreeuwde hij nog harder.

De koningin trok zich er niets van aan. ‘Je moet gewoon geduld hebben.’

De koning begon driftig op en neer te springen. ‘IK WIL HELEMAAL GEEN GEDULD HEBBEN IK WIL HET WETEN IK WIL HET WETEN IK WIL HET WETEN,’ krijste hij buiten zinnen.

Tijdens de woordenwisseling was de raadsheer binnengekomen en hij stond met grote ogen naar de meters te kijken.

‘Majesteit,’ stamelde hij.